De l'equip terrassenc ens feren tots una bonissima impressió, i en especial Kaiser, a la primera part, infatigable. Argemí, molt cobejós i eficaç. Broto intelligentíssim, i Pedrol habilíssim dribblador. Igualment bé Humet en la defensa. Sabater, molt segur, tregué xuts de veritable perill.

A Roig no se l'hi presentaren gaires ocasions de lluir-se, però actuà sempre amb encert. Helbig i Papell, excellents collaboradors en l'atac i en la defensa. A Massagué, tenint en compte el seu prestigi de jugador, l'hem trobat un xic discret, com també a Canals, el qual no arribà a destacar-se.

L'arbitratge i el públic

L'arbitratge de Llovera fou encertat, i havem de fer constar que tingué un bon cop de vista en els "off-sides", que malgrat de la nova regla es presentaren freqüentment. En la interpretació de faltes estigué just, no concedint dos penals involuntaris, amb un criteri molt assenyat.

El match jugat, però, amb una gran correcció i presenciat amb lloable esportivitat pel nostre públic, no oferí cap moment dificultós per a l'àrbitre. Jugadors, àrbitre i públic, estigueren, doncs, a l'alçada del partit. No podria ésser sempre així?

BARCELONA-TERRASSA
Torralba ha fet aquests darrers dies unes magnífiques actuacions

Sabadell, 1-Espanyol, 1

La manca de xutadors en l'equip sabadallenc li privà d'una victòria que es mereixia pel seu pronunciat domini

Per fi han començat les lluites que hom diu de l'emoció. Però els nombrosos espectadors que assistiren a l'encontre Sabadell-Espanyol, no crec pas que poguessin gaudir-ne gaire. El desenrotllament de la lluita en el primer temps fou d'una fredor extraordinària. Ambdós cercles, enlloc de donar la sensació d'una batalla aferrissada, semblava talment que juguessin per tal de sortir del pas, la qual cosa repercutia en la qualitat del joc, que fou pobre per tots conceptes, fins a no trobar quasi cap jugada digna d'ésser comentada. Farem, però, l'excepció d'una, la qual motivà la indignació dels partidaris sabadellencs, i també la del públic més o menys neutral que assistí a l'encontre. En un dels nombrosos moments en els quals la porta de Zamora es veié assetjada pels davanters del Sabadell, el Zamora sabadellenc es féu amb la bala, i quan a un metre del gol es disposava a rematar la jugada Saprissa, en geure el gol imminent, donà una forta empenta al dit davanter, el qual anà a caure dins la porta espanyolista. En Camorera, que era qui tenia cura de l'arbitratge, no conceptuà aquesta greu falta com intencionada, i privà així al Sabadell de la màxima possibilitat que tenia d'inaugurar el marcador. Direm també que el domini en aquest primer temps va

SABADELL - ESPANYOL
Un garbuix davant el gol sabadellenc, que Casancvas aconsegueix, finalment, d'aclarir

ésser quasi sempre del Sabadell, però sense fer molt necessària la intervenció d'En Zamora, car en els moments de més perill quan no era la parella Saprissa-Portas era el poc encert en el xut dels davanters del Sabadell que feien que no acabessin amb efectivitat.

El segon temps ja fou tot una altra cosa; i no precisament pel que a l'Espanyol es refereix, car aquest equip continuà jugant tant desencertat com abans, i únicament a la superba actuació d'En Zamora deuen l'empat amb que acabà la partida. Potser trobaríem la clau d'aquesta dolenta exhibició en la feina completament nulla de la línia de mitjos, de la qual ni Zabala va salvar-se'n; això va portar un tal deslligament en totes les línies, que fins la defensiva va sentir-se'n, i fou llavors quan Zamora va poder exhibir les facultats de porter magne. Bé és veritat que el Sabadell va estar molt desgraciat; el seu domini va ésser poc menys que absolut. Les seves línies, sense tenir una de les millors actuacions, estigueren molt per damunt de les del seu contrincant. Un home hi hagué que reeixí extraordinàriament: fou Martí, el qual, en el seu lloc de mig, va inutilitzar del tot el joc de la millor ala espanyolista, formada per Padron i Coll. Ja en el primer temps, fou l'únic que trobà la manera de fer-se aplaudir amb algunes jugades de mèrit. També en aquest segon temps podem conceptuar de bona l'actuació de la davantera, de la qual Zamora i Tena II ens proporcionaren moments de gran interès. Remarquem, d'aquesta línia, un magne xut de Sans que anà a topar al pal; una rematada de Zamora a un corner que En Zamora (porter) desvià novament a corner d'una manera inconcebible; i un xut marca Bertran que igualment detingué el gran porter.

El tercet defensiu del Sabadell jugà el suficient per privar que les poques avançades dels davanters

BARCELONA - SPARTA DE PRAGA
Un dels moments més emocionants d'aquest partit de Cap d'Any: El segon gol del Barcelona, a conseqüència d'un còrner tirat per Sagi i entrat entre l'astorament dels mateixos jugadors txecs

de l'Espanyol tinguessin un efecte positiu; però el que han de procurar és no caure en corner amb tanta facilitat, car de vegades és per on es perd una partida en la qual, com en aquesta, el domini havia estat complet.

* * *

El primer a marcar fou l'Espanyol. Als set minuts de començat el segon temps, un atac ben portat per En Mauri acabà amb un xut de Zabala al travesser. Es promogué un petit aldarull, i Mauri engegà un xut fortíssim que, després de rebotre sota el travesser novament, es convertí en gol.

El Sabadell obtingué l'empat per mitjà de Zamora. La jugada la portà Tena II, el qual, després de

* * *

Comorera féu un bon arbitratge, salvant, però, driblar diversos contraris, féu un centre tancat. Zamora féu un "plougeon" per tal d'interceptar-lo, en el precís moment que l'avant-centre del Sabadell el aquella falta greu de Saprissa que havia d'haver

Magnetos Bosch Bugies

castigat, i que li valgué una xiulada formidable del públic, en veure que deixava d'assenyalar-la.

Els equips eren:

Espanyol. — Zamora, Saprissa, Portas, Trabal, Zabala, Umbert, Olariaga, Oramas, Mauri, Padron i Colls.

Sabadell. — Casanovas, Cabedo, Muntané, Martí, Devesa, Tena I, Tena II, Bertran, Zamora, Sangüesa i Sans.

El Gràcia venç la U. E. de Sans per 3 a 1, en un partit molt dur

El diminut camp del Gràcia presentava un brillant aspecte abans de començar el match. Els "istes" d'un i d'altre bàndol feren acte de presència disposats a amenitzar la festa a mesura de les seves forces. I a fe que l'amenitzaren. O sinó que ho digui el senyor Baonza, el qual es veié materialment negre per tal d'aconseguir que la partida arribés a port.

Quatre coses sobre el joc

Emprant un tòpic una mica rebregat, haurem de dir que l'encontre que ens ocupa fou el que es diu de veritable campionat. Entusiasme, empenta, duresa i poca serenitat i escassa perfecció tècnica en tots els jugadors. Les ganes de fer el gol, que constitueix tot l'objectiu d'aquesta mena de matchs, fa que els equipiers no conservin la sang freda necessària per coordinar llurs esforços en un sentit més asserenat i al cap a la fi més pràctic.

Dintre d'aquestes característiques el match tingué dues fases quelcom diferents. La primera, favorable al Sans en la major part del primer temps, i la segona favorable al Gràcia. La major part de la pressió realitzada per un i altre bàndol, ha estat aprofitant el considerable desnivell del terreny, que afavoreix en gran manera la tasca dels atacants.

Tècnicament, ni uns ni altres han fet un gran partit. No obstant, Monleon-Martínez-Oliveras han efectuat un seguit de bellíssimes jugades, a la primera part. Sales, en el lloc de mig centre gracienc, ha tingut així mateix uns moments brillantíssims.

Fou ben visible una manca evident de xutadors en les dues davanteres. Les intervencions dels dos porters, els quals dit sigui de pas han tingut força feina, han estat les més de les vegades per recollir centrades i pilotes altes sobre gol. Però, de xuts perillosos, molt pocs. Podríem dir que les dues davanteres, sobre tot la del Sans, s'han distingit per la seva inefectivitat davant de gol.

El resultat en sí se'l mereix el Gràcia pel seu major encert perforador. El Sans tingué, potser, més ocasions per marcar. Amb un xic d'oportunitat, durant el primer temps, quan el domini li fou favorable, hauria pogut assolir un avantatge suficient per esperar confiat la segona part. Però les coses no anaren així, i vingué el canvi de decoració, i el Gràcia sabé treure més partit de la seva situació de jugar a favor del pendent.

Cap a les acaballes, els de la Unió varen revifar-se, però ja era tard.

Els gols

La primera part acabà amb 1 a 0 a favor del Sans. L'entrà Tonijuan, poc abans d'arribar al descans, en rematar a tota velocitat una centrada de Rini, el qual havia recollit una difícil pilota arran de kick.

Poc després de començada la segona part vingué un penalty contra el Sans per faut de Soligó. Al nostre entendre, un penalty injust. El tirà Orriols fortament; la bala topà al travesser, i en rebotre al camp topà amb l'esquena de Pedret, i d'allí a la xarxa.

Ben entrat el segon temps, Cortès fa una passada que Sastre recull entre els dos defenses, dribla a Perelló, i sol davant la porta no li cal fer més que desviar la bala per burlar Pedret, el qual havia sortit.

Poc abans d'acabar, una aclarida alta de Cortès es converteix casualment en una passada que Orriols recull prop de kick; centra, i Sastre, de mitja volta, entra el tercer gol.

Entre el primer i segon gols del Gràcia, Paló efectuà una dura entrada a Pedret; s'aturà el joc i veiérem que Balasch donva una puntada de peu a Paló. Discusions, crits, conferències, i Baonza expulsa del camp a Balasc i a Paló.

Com jugaren els vencedors

El Gràcia tingué una segona part considerablement més bona que la primera. Sobre tot a mesura que li millorava l'score, el seu encert anà *in crescendo*.

Palau estigué seguríssim i encertat durant tota la tarda. Valenta i decidida la defensa, en la qual Agustí superà a Vila. Els mitjos foren, potser, la línia que en conjunt tingué l'actuació més notable de l'equip. Sobre tot Sales, ratllà a gran altura. Cortès el secundà admirablement, sobre tot en la tasca defensiva.

Quant a la davantera, solament podem esmentar dos noms: Orriols i Sastre, els quals, no obstant, jugaren molt millor a la segona part que a la primera. Paló, complí. Megias gris, i Gàncara francament desencertat.

Els del Sans

Sembla que continua per a aquest voluntariós equip la mala tongada de la Copa Catalunya. La manca de Feliu i Peidró els constituí ahir un handicap considerable.

Pedret estigué bé. En el tercer gol, però, podia haver fet alguna cosa més. Perelló i Balasch el secundaren força bé, ben ajudats pels mitjos, que foren la millor línia de l'equip.

A la davantera hi mancà, tal com ja hem dit, encert en coronar les situacions perilloses. Oliveras tingué una esplèndida actuació, com feia temps no li havíem vist. Amb Oliveras, durant la primera part, foren una ala compenetradíssima i perillosa. També Monleon, a la primera part, estigué fet un veritable davanter centre. Tonijuan flaquejà força, i Rini complí sense excedir-se.

Els equips i l'àrbitre

Jugaren pel Sans: Pedret, Perelló, Balasch, Soligó, Gularons, Calvet, Rini, Tonijuan, Monleon, Martínez i Oliveras.

Pel Gràcia: Palau, Agustí, Vila, Calatayud, Sales, Cortès, Gàndara, Megias, Sastre, Paló, Orriols.

La tasca del senyor Baonza, com a àrbitre, fou força difícil a conseqüència de l'actitud del públic

Magnetos Bosch Bugies

i de la duresa del joc. De totes maneres, creiem que s'excedí en castigar amb penalty al Sans per la falta de Soligó. De faltes com aquella se'n cometeren moltes en tota la tarda, sense que fossin castigades. Amb això dels penaltys, caldria que els àrbitres tinguessin un criteri unificat i, sobre tot, que no els prodiguessin gaire.

Tampoc acabàrem d'entendre per quina raó havia d'expulsar a Paló, el qual es veié agredit, però no s'hi tornà pas.

L'Europa vencedor del Martinenc per 2 a 1

Es evident que l'Europa no troba la manera de refer el seu prestigi, mig perdut per una llarga temporada d'actuacions bon xic deficients.

Vuit dies després d'haver-nos obsequiat amb un partit que no el deixà en gaire bon lloc, en el mateix camp i davant del mateix contrincant ens demostrà novament com estava molt lluny d'ésser l'equip temible d'altres temps, no molt llunyans per cert.

La victòria que l'equip europeu va obtenir diumenge sobre el Martinenc no ens diu res absolutament. De trobar-se com en els seus bons dies, forçosament havia de donar un més gran rendiment: oi més si tenim en compte que el seu contrincant era un equip format per bona part de reserves.

La part flaca d'aquest equip, que tants bons moments ens havia fet passar, no sabríem on assenyalarla. Un dia veiem com flaquegen les línies defensives i un altre dia és la davantera que no troba la cohesió deguda. El que més fallà en aquest partit fou la ratlla mitja, que es deixà imposar, si no pel joc, per l'entusiasme dels seus contraris. Maurici fou l'únic que es comportà bé. La davantera, encara que tingué moments de tot, tampoc ens va convèncer. La intelligència surà en ben escassos moments. Cros se'ns mostrà individual com de costum i Olivella anà més a l'home que a la pilota, abusant sobretot de les entrades al porter. El millor jugador de l'Europa fou el defensa Serra, que jugà una excellent partida. L'Alcoriza es defensà regularment i el porter complí en les poques ocasions que entrà en joc.

El Martinenc no va fer més del que podia. Mancat de bona part dels seus elements, que estan guarint-se les lesions sofertes, es limità a defensar-se dignament. Fins en algunes ocasions es mostrà perillós en els seus atacs. Prat, el porter, fou l'heroi de la jornada; salvà situacions molt compromeses i no perdé mai la serenitat davant les envestides de l'atac contrari. La defensa complí encertadament. Dels mitjos el millor Samsó, que va fer un bon partit; sobretot va ésser, en totes les ocasions de perill, un tercer defensa. Els ales jugaren com acostumen a fer-ho tots els reserves en aquesta classe de partits: hi posaren tot l'entusiasme per tal de guanyar-se el lloc. La davantera estigué mancada de cohesió. Sempre que es féu perillosa, hi contribuí més l'entusiasme personal que el joc collectiu.

El artit i els gols

En la primera part el domini correspongué més aviat al Martinenc. L'atac es desbordà en moltes ocasions, degut a la pèssima actuació de Pelaó, amb el seu joc lent, i al poc encert de Serra, mig. Cros, amb el cap, marcà el primer gol en aprofitar un precís centre de Pellicer. Olivella marcà el segon d'una rematada a una bona treta de Prat.

En el segon temps, de pronunciat domini europeu

Esportius

Els millors Presents de Reis els trobareu en aquesta casa

GANIVETERIA ROCA BARCELONA

Plaça del Pi, 3 (enfront l'església)

i quan semblava que aquest equip havia d'augmentar el seu resultat favorable, fou quan el Martinenc marcà el seu gol per obra de Creixell. Hi hagué moments que ens feren creure en un empat, degut a la pèssima actuació dels mitjos de l'Europa; sortosament per a ells, però, aquest moment no arribà.

Els equips i l'àrbitre

Martinenc: Prat, Sala, Batet, Pina, Samsó, Pastor, Vilar, Lakatos, Mariné, Creixell, Humet.

Europa: Bordoy, Serra, Alcoriza; Serra, Pelaó, Maurici, Pellicer, Cella, Cros, Olivella i Alcàzar.

Arbitrà Cruella, amb energia i encert.

CLUBS	PARTITS J	G	P	E	GOLS F	C	P
F. C. Barcelona	1	1	0	0	4	1	2
C. D. Europa	1	1	0	0	2	1	2
Gràcia S. C.	1	1	0	0	3	1	2
C. E. Sabadell	1	0	0	1	1	1	1
R. C. D. Espanyol	1	0	0	1	1	1	1
U. S. Sans	1	0	1	0	1	3	0
F. C. Martinenc	1	0	1	0	1	2	0
Terrassa F. C.	1	0	1	0	1	4	0

El campionat del grup B

Diumenge no es jugà més que el partit Manresa-Lleyda i en sortiren guanyadors els manresans per 3 a 1

Després de dues suspensions ocasionades per la pluja, per fi ha pogut celebrar-se aquest partit, l'únic que mancava per completar la primera volta d'aquest campionat del grup B.

En aquest partit el Manresa ha pogut per primera vegada presentar el seu equip complet, i això era motiu que s'esperés una reacció, que tan necessària era a l'equip. Per altre costat es veia el Lleyda perillós i que anava disposat a vendre cara la derrota. Tot això féu que el camp de joc del Centre d'Esports es veiés ple d'una gentada que esperava veure un partit emocionant, i per cert que no ha sortit pas defraudada.

El partit en general ha estat d'un domini ben alternat, car tan prompte dominaven els uns com els altres.

El Lleyda ha fet un partit molt bo, destacantse la defensa Zamora-Tirno, que ha estat el mi-

Magnetos Bosch Bugies

llor del seu equip; ells sols cobrien tota la davantera manresana; tots els altres jugaren amb molta empenta i entusiasme. El gol d'aquest equip l'ha marcat Serra en rematar un centre de Peris.

El Manresa ha fet molt bon partit també, sobretot a la segona part, que els mitjos han jugat excellentment; Font, l'autor material de dos gols, va ésser el millor de la davantera, ben secundat per la resta dels companys de línia. En resum, mereixen guanyar.

Els gols els han marcat: dos, Font, el primer en rebre una passada mestre de l'Homs, i el segon, en rematar un penalty que l'Uriach havia parat; l'altre gol l'hafet, d'un gran xut; abans havia rebotut a la part inferior del travesser.

Ha arbitrat Arribas, molt enèrgic, secundantlo. Eren els equipps:

F. C. Lleyda: Uriach, Zamora, Tirno, Espeleta, Teòfilo, Viñas, Molina, Serra, López, Villanueva i Peris.

C. E. Manresa: Corrons, Vila, Martí I, Delgado, Tort, Martí II, Gabaldà, Serrahima, Homs, Terme i Font.

CLUBS	PARTITS J	G	P	E	GOLS F	C	P
C. D. Júpiter	7	6	1	0	14	8	12
F. C. Badalona	7	5	2	0	19	11	10
Atlètic Sabadell	7	4	3	0	10	7	8
Iluro S. C.	7	3	4	0	13	10	6
F. C. Lleyda	7	2	3	2	11	12	6
U E. S. Andreu	7	2	4	1	13	17	5
C. E. Manresa	7	3	4	0	16	16	6
Reus Deportiu	7	1	5	1	9	24	3

Atletisme

El VII Premi Jean Bouin

(Campionat de Catalunya fons 1926)

Una neta victòria d'En Miquel Palau El «F. C. Barcelona» guanyador per equips

El clàssic Premi Jean Bouin, el qual molt justament hem qualificat de "Derby" de les curses a peu de la nostra terra, i que enguany portarà aparellat el títol de Campionat de Catalunya de Fons, es va córrer divendres passat per setena vegada, i obtingué un èxit sorollós.

Des de la seva institució, el Jean Bouin ha estat la prova popularíssima per excellència, a la qual cada any han concorregut tots els nostres millors especialistes, i el contingent més nombrós de participants. Pels que dediquem a les coses atlètiques bona part de les nostres activitats, el "Jean Bouin" és més que una prova vulgar: és com per als francesos el conegut "Prix Lemmonier", una prova que veurem perquè en som "palmares" i s'hi enclou bona part de la història del nostre atletisme.

En la història de la cursa trobarem apuntat, des de l'any 1919 fins a la data, tots els noms dels principals campions de la nostra terra, i és un cas molt curiós que el guanyador de cada any ha estat el que més bona actuació ha fet durant la temporada. En Calvet fou el primer guanyador de la cursa, i la seva supremacia durant l'any fou una cosa que quedà ben manifesta en guanyar els Campionats de Catalunya de curses de mig fons, i ésser el nostre millor representant als Campionats Peninsulars. I així successivament, cada un dels cinc guanyadors ha estat durant l'any en què ha guanyat la cursa el valor més positiu del nostre pedetrisme.

Un altre factor influeix molt que el "Jean Bouin" sigui per als nostres corredors la prova predilecta i aquest és el del recorregut. Ens atrevim a dir que volent fer l'arribada a un lloc cèntric de la nostra ciutat com és l'Arc de Triomf, no trobaríem cap més traçat que reunís les seves bones condicions que el que va d'Esplugues al Saló de Sant Joan.

L'espectacle que ens oferí la cursa d'enguany ha estat senzillament bell, no solament pel que es refereix a la cursa en sí, sinó per la gran afluència de públic que va situar-se al llarg del trajecte, i sobretot a l'arribada.

Tot això ve a demostrar, que, contràriament al que molts creuen, el nostre atletisme no és una cosa morta per culpa de la indiferència del públic, que aquesta vegada, com en moltes d'altres, s'hi ha mostrat interessat, sinó per culpa dels Clubs que, excepte rares vegades, es limiten a donar a les seves seccions atlètiques una vida migradíssima, que no els permet de treballar com deurien.

Amb tot, i encara no amb la rapidesa que voldríem, l'atletisme va obrint-se camí, i si es pot creure que la presència d'un contingent de ciutadans que oscilla entre 20 i 22 mil persones, es prou per poder sentirnos optimistes, direm que el públic sent ja predilecció per les coses atlètiques i fins s'hi entusiasma.

Una organització excel·lent

Abans d'entrar en consideracions, i de llençar-nos a comentaris tècnics, ens creiem obligats a fer ressaltar com es mereix l'excellent organització amb què els nostres amics de "El Mundo Deportivo" varen saber enquadrar la clàssica cursa.

Precisament perquè les curses per entre ciutat no tenen cap més valor que el de fer una gran propaganda, són de difícil organització, no solament pel gran nombre de detalls importants que han d'atendre's, sinó per la necessària teatralitat de què han de revestir-se.

Dient que l'organització de "El Mundo Deportivo" ha estat una de les millors, fem **honor a la veritat i a la justícia.**

Comentaris a la cursa

La inscripció a la cursa d'enguany ha deixat batuts tots els records de les curses efectuades a Catalunya, i encara que això pugui servir per acreditar l'interès que ha despertat l'anunci de la prova entre els entusiastes de les pràctiques atlètiques, no deixa d'ésser llastimós de veure com en el moment de la sortida el nombre d'abstencions és superior al que cal esperar.

En la categoria de "Seniors" i "Juniors" el nombre de desertors fou de 37, xifra important si tenim present que entre aquestes dues categories hi havia un centenar d'inscrits.

D'aquesta irregularitat, ja que d'irregularitat cal qualificar-ho, en són els principals culpables els Clubs que inscriuen homes i més homes a les curses, sense haver-se assegurat la conformitat de l'interessat.

Com sigui que aquest és un motiu cabdal perquè una organització pugui fracassar sense que els organitzadors en siguin responsables de continuar per aquest camí, potser sí que haurà arribat el moment de fer pagar les inscripcions de les curses.

Els "soigneurs", com en totes les curses per carrers, varen actuar divendres, i alguns abusaren de la condescendència que els confereix el reglament, i abusaren d'empaitar els seus corredors amb esponges i bosses plenes d'aigua, molestant i perjudicant els atletes amb contínues dutxes, que de vegades els donaven a raig de sifon. Això és contraproduent, ja que l'atleta, durant una cursa d'aquesta mena, només necessita aigua quan fa molta calor o quan la cursa és excessivament llarga

Però ja que hem aludit els menagers, crec oportú de fer una excepció del que tingué cura de l'equip del Barcelona, que ho féu en deguda forma.

També cal procurar d'evitar, en l'esdevenidor, que els menagers corrin al costat dels "poulains", entrenant-los; això és intolerable, sota tots conceptes.

Les actuacions

La cursa reservada als debutants, fou magnífica i molt interessant, sobretot per la lluita persistent entre el grup que es formà a la davantera.

La victòria es mantingué indecisa fins a l'últim moment, que Guillermo pogué rendir un darrer esforç, magnífic, que li valgué una merescuda victòria.

En general, els participants d'aquesta categoria donaren la impressió d'estar millor preparats que altres vegades, no donant lloc a què es repetissin escenes d'aquelles que posen en ridícul l'esport pedestre.

Els quatre primers classificats empraren un estil bastant acceptable, i donaren la impressió d'estar més preparats que no els altres. D'entre tots, Guillermo demostrà condicions per poder arribar a fer quelcom si al seu Club tenen cura de preparar-lo degudament.

També Ribera, Bellost i Clemente feren bona impressió.

* * *

La cursa dels "asos" fou, pel que fa referència al primer lloc de la classificació, una cursa sense història, ja que Palau no tingué contrincant que l'obligués a forçar en cap moment. A la sortida no hi mancà pas cap dels homes que tenien possibilitats de triomfar, però la forma actual de Palau es, avui per avui, superior a la de tots, potser fins la seva de l'any passat.

Palau ha renovat novament el seu títol de campió de Catalunya de fons, títol que l'any passat va conquerir lluitant en la cursa Pere Prat, no sols contra tots els millors

Afaitant-vos amb el millor sabó, sentireu coïssor després; no així, si ho feu amb la acreditada crema

"FAVORITE"

GRACIA - SANS

Perelló, Sastre i Mejia es disputen una pilota alta davant del gol unionista

elements de la Península, sinó contra alguns dels millors especialistes d'Europa.

Enguany el voluntariós atleta ha vingut preparant-se amb gran delit per a no deixar-se prendre el títol que amb tant d'orgull ostenta, i a fe que ha aconseguit el seu propòsit d'una manera resolta i decisiva.

El temps de 30 minuts 23 segons 2-5 en què ha deixat el nou record de la cursa, no diria gran cosa si no fos assolit sense cap mena de lluita, corrent més de cinc quilòmetres completament sol, i sense que ningú l'obligués a forçar el tren.

Bellmunt féu una magnífica cursa, molt regular en el tren, demostrant, a més, que havia guanyat molt en el sentit de saber córrer amb el cap. Això va demostrar-ho durant la continuada lluita que va sostenir amb Tapias, i del qual va saber desfer-se en el moment oportú.

Tapias ja va revelar-se l'any passat com un valor positiu, però cert és que no el crèiem pas home per assolir el tercer lloc de la classificació. Donada la gran energia de què disposa, esperem que en les pròximes curses de "cross" haurà de demostrar-nos encara més el seu veritable valor.

Miquel Ramon fèu allò que sempre l'hem cregut capaç. No hem d'amagar que tenim molta fe amb ell, perquè ultra tenir moltes condicions, és un xicot molt voluntariós. No tenim pas dubte que si s'hagués reservat tant a mitja cursa, hauria pogut donar un disgust a Tapias, però cal dir-ho malament l'esforç, i encara que guanyà molt de terreny en els darrers quilòmetres, no arribà a temps per superar la distància perduda.

L'actuació de l'Arbulí decepcionà a molts, que, illusionats per les recents victòries assolides, esperaven més d'ell. Som dels que mesurem la qualitat dels homes per la qualitat dels enemics que hagi vençut, i, per tant, l'Arbulí ha fet, al nostre criteri, la carrera que de les seves darreres victòries sobre homes de mitjana forma podia esperar-se.

La lluita per equips

La lluita per equips fou senzillament magnífica i renyida entre l'Espanyol i el Barcelona, donant ocasió per poder apreciar els avenços que en aquest sentit han fet els nostres homes.

En Palau, per exemple, no tenint qui poder ajudar, va quedar-se amb Bellmunt fins a la meitat del recorregut, i una vegada va poder convence's que el seu company no corria perill, llavors anà per a assegurar-se el seu lloc.

Dels dos equips en lluita, l'Espanyol donà la impressió d'ésser un equip més complet amb tot i que l'abstenció insospitada de Gràcia i Casadevall els perjudicà en gran manera. Cert és que el darrer dels seus homes no va classificar-se fins al setzè lloc, però no cal oblidar que en l'escamot dels nou primers classificats n'hi ha quatre de l'Espanyol per dos del Barcelona.

El Barcelona pogué empatar i guanyar el seu contrincant, mercès a l'excellent classificació dels dos primers homes, i ajudat per la bona actuació dels reserves de l'equip, entre els quals destacà Sanz.

De totes maneres, el nostre criteri es que les victòries assolides per justesa són més honroses que les obtingudes per molt avantatge, i per aquest motiu, com que la victòria del Barcelona és un d'aquests triomfs assolits en lluita contra un adversari de gran qualitat, la considerem digna dels millors honors.

Lluís Meléndez

La classificació

JUNIORS I SENIORS

1.—Miquel Palau. Senior. Campió de Catalunya fons.. 30 minuts; 23 segons 2/5.
2.—Ramon Bellmunt. Barcelona. S. 30' 40" 2/5.
3.—Salvador Tàpies. Espanyol. S. 30' 58".
4.—Miquel Ramon. Tagamanent. S.
5.—Pere Arbulí.. Espanyol. S.
6.—Joaquim Miquel. Espanyol. S.
7.—Josep Miret. U. E. de Sans. S.
8.—Ricard Ferrando. Tagamanent. S.
9.—Pere del Molino. Espanyol. S.
10.—Marcial Marimon. Reus Deportiu. Junior.
11.—Manuel Sanz. Barcelona. S.
12.—Tomàs Blanxart. Barcelona. J.
Fins a 55 classificats dels 63 que prengueren la sortida.

CLASSIFICACIO SOCIAL PER EQUIPS DE CINC CORREDORS

Primer.—Barcelona: 1+2+11+12+13=39 punts.
Segon.—Espanyol: 3+5+6+9+16=39 punts.
Tercer.—Tagamanent: 4+8+19+23+44=98 punts.
Quart.—U. E. Sans: 7+15+18+30+39=109 punts.
S'adjudica el primer lloc el F. C. Barcelona en la classificació social per haver-se classificat primer l'equip complet.

CAMISERIA
FITÓ
Jaume I, 11 - BARCELONA
Gran assortit en
PRESENTS PER A REIS
PREUS BARATISSIMS

CLASSIFICACIO CATEGORIA JUNIORS

1.—Marcial Marimon. Reus Deportiu.
2.—Tomàs Blanxart. Barcelona.
3.—Francesc Salvat. Reus Deportiu.
4.—Marcelí Castelló. U. E. de Sans.
5.—Antoni Madrid. Tagamanent.
6.—Joan Falch. Gràcia F. C.
Fins a 15 classificats d'aquesta categoria.

INDIVIDUAL NEOFITS

1.—Josep Guillermo. Espanyol. 18' 25".
2.—Enric Ribera. Independent.
3.—Baltasar Bellosta. Barcelona.
4.—Francesc Clemente. Grup de Dalt.
.—Jaume Pera. Tagamanent.
6.—Josep Pérez. Espanyol.
7.—Josep Arnau. Iluro de Mataró.
8.—Emili Ribé. Barcelona.
9.—Manuel Pastor. Espanyol.
10.—Vicents Andreu. Tagamanent.
Fins a 81 classificats dels 87 sortints.

CLASSIFICACIO SOCIAL PER EQUIPS DE CINC CORREDORS NEOFITS

Primer.—Espanyol: 1+6+9+18+22=56 punts.
Segon.—Tagamanent: 5+10+11+15+17=58 punts.
Tercer.—Barcelona: 3+8+14+40+49=114 punts.

FUTBOL

El Badalona netament batut per la U. S. de Sant Andreu

Corresponent a la visita que li féu el Sant Andreu la diada de Capp d'Any, el Badalona es presentà diumenge a Sant Andreu, on crèiem que procuraria fer una revenja dels últims matchs, que li foren adversos, però triomfà el Sant Andreu tots dos dies, i en l'últim d'una manera semblant a la del partit amb què es començà el campionat.

Desconeguérem en el Badalona el cercle que figura a *segon lloc de la puntuació del grup B*, el qual ens feia preveure una actuació molt distinta de la que forní, i acabà de decepcionar amb el lamentable final que donà al match, quan la partida li era adversa i prenia el caire d'una desfeta. Es de doldre que el Badalona prengués una actitud tan poc esportiva, en retirar-se del camp poc més de la segona part. A més a més d'ésser censurable la desconsideració envers el cercle visitant, donà lloc que hom cregués del Badalona en la temença de la seva inferioritat i en el desprestigi d'un molt més gran resultat advers. I és que el Badalona no jugà pas com sap i acostuma, ni molt menys, car d'altra manera no sabem comprendre la seva actual situació del campionat.

Cert és que l'àrbitre cometé errors i omissions a gavadals, però no ho és menys que anava contra els dos bàndols per un igual. Concedí el tercer gol indegudament, puix que el precedí un evident offside, però n'anullà un altre, de penalty, quan la bala era ja a la xarxa, suposant una deficient collocació de jugadors. Però això no justifica l'actitud de sorna que prengué el *bàndol badaloní, conduït principalment* per Blanco, el qual fou el més lamentable jugador en el camp, car en lloc d'anar d'ací i d'allà balderament, hauria pojut emprar un millor joc que hagués conduït el seu cercle al triomf. Anem a dir que el joc no es va pas dur amb duresa, i encara el penalty amb què es castigà els costenys fou per fould a un davanter andreuenc. Aquests estigueren discrets i dugueren la partida amb enteresa. Manca que la servi en els partits de campionat.

DE CATALUNYA

A Tarragona

L'ATLETIC DE SABADELL RESULTA VENCEDOR EN EL SEGON PARTIT PER 4 A 1

En el segon partit els sabadellencs han donat molt més joc que el primer dia. Això per una banda i per l'altra el que el Gimnàstic quedés sense porter de bon començament, per una lesió de Lladó, produïda en una valenta sortida, féu decantar la partida a favor del Sabadell. Amb tot, cal confessar que el Gimnàstic, a la primera part, estigué desgraciat en els seus atacs a gol i que la davantera, veient com els seus esforços no reeixien, acabà poc menys que desmoralitzada.

La primera part acabà amb dos gols a un a favor de l'Atlètic, tots dos entrats mentre Cases actuava de porter. A la segona part, encara que Cases tornà al seu lloc i Montagut, del reserva, cobrí la porta, els vermells no pogueren refer-se, ans al contrari, car l'Atlètic refermà la seva victòria amb dos gols més.

Per l'Atlètic feren molt joc l'extrem dreta Ramos i Pujol, el davanter centre, als quals es deu en bona part la victòria per haver marcat el segon, amb jugades ben preparades pel primer, tres dels quatre gols.

Les variacions de l'equip de l'Atlètic foren: Bigueras al lloc de Pujol i aquest en el de Pros; Rifé en lloc de Salomó i Ramos en el de Bigueras.

Les del Gimnàstic, a més a més dels canvis de lloc esmentats per la lesió de Lladó, Pujol en lloc de Bourman i Sotillos en lloc de Delclòs.

Arbitrà Castillo.

GIMNASTIC, 5 ATLETIC TURO, 0

El Gimnàstic s'ha demostrat molt més equip des de bon començament, havent fet prou l'Atlètic del Turó de no permetre que fos traspassada la seva porta més de cinc vegades.

El Gimnàstic fou castigat amb un penalty que el porter del reserva, Pascual, que suplia a Lleó, salvà magníficament.

Els punts foren marcats, quatre a la primera part i un a la segona.

* El dia de Cap d'Any jugà el Gimnàstic, amb bastants reserves, contra el Daring de la U. E. de Sans. Venceren els primers per sis gols a zero.

TARRAGONA, 1 LLEVANT DE CATALUNYA, 0

Aquest partit, que ha estat bastant igualat i discutit, ha acabat amb la victòria dels jugadors locals que s'han apuntat un gol per cap els seus contraris.

* En el partit del dia de Cap d'Any el Tarragona vencé el Poble Nou per dos gols a un.

A Granollers

GRANOLLERS S. C., 3 ILURO F. C., 0

Sota les ordres del senyor Gamba es jugà el partit tan esperat pels granollerins. Amb un fort domini local obtingué el primer gol, d'un free-kick, Roig; les jugades continuaren molt vistoses i d'efectivitat. Martí obtingué el segon per a l'equip local.

A la segona part el Granollers fou castigat amb un penalty, que Cervera, molt ben collocat, allunyà.

Es distingiren per l'Iluro Bentanachs, Vinyes i Danis, no desmereixent en res de llurs companys d'equip.

Pels locals, Miralles palesà poder jugar al costat dels defenses de més elevada categoria, i tots els altres estigueren encertadíssims en llurs llocs respectius.

Jugaren per l'Iluro F. C.: Florenza; Mauri, Comas; Bagó, Lleonart, Bentanachs; Clos, Soler, Murell, Vinyes i Danis.

Lleonart fou substituït a la mitja part per Bentanachs, ocupant el lloc d'aquest, Verdier.

Granollers S. C.: Cervera; Miralles, Lelenchón III; Ventura, Roig, Serrano; Guix, Duran, Pons, Martí i Escrits.

A Igualada

ASSOCIACIO D'ESTUDIANTS, 1 ATENEU IGUALADI, 2

Entre un equip format per elements dels primers i segons i el de l'Associació d'Estudiants de l'Ateneu, va tenir lloc un partit amistós, del que en sortí victoriós el titular per dos gols a un.

Aconseguiren els gols de l'Ateneu: Riba, el primer, d'una bella centrada de Sancho, en una rematada oportuna. El segon en un còrner, d'un cop de cap espléndid de Vera.

El d'honor de l'Associació el féu Llussà després d'haver burlat els defenses i porter.

Es distingiren per l'Ateneu: Vera, Riba i Sancho, i pels voluntariosos estudiants, tots, en general, si bé cal fer sobresortir Llussà, Soler, Llausana, Pelfort i Rojas.

Molt bé en el càrrec de jutge En Mas I.

Els equips foren:

Ateneu: Canjó; Sogas, Rauret; Roca, Vera, Tomàs; Juanito, Canjó II, Calzada, Riba i Sancho.

Associació: Enrich; Rojas, Soler; Jorba, Fàbregas, Llausana; Puig, Domingo, Llussà, Pelfort i Ferrer.

A Borges

F. C. BORGES, 0 TARREGA F. C., 1

A les ordres del senyor Aynó s'arrengleraren els equips de la forma següent:

Borges: Duran; Vilamajó, Cornudella; Banqué, Pérez, Bullit; Nadal, Batlle, Minguella, Boldú i Crivillé.

Tàrrega: Pont; Costa, Bonastre; Súria, Segura, Maymó; Graells, Masafret, Campabadal, Janozzo i Güell.

De bon començament del partit, que era de campionat, ja es va comprendre que la superioritat del Tàrrega damunt el seu contrincant fóra manifesta, i a fe que fou així ja que dels noranta minuts del partit una tercera part fou un pronunciat domini que de vegades tan sols, sinó que es veien els vint-i-dos jugadors, hom hauria dit que era simplement un atac a la porta. En aquest partit d'una part només servi, com aquell qui diu, per fer lluir en gran manera a Duran, el porter del club borgenc, ja que encara ara, i com generalment es diu, va fer suar una miqueta als jugadors targarins, ja que degut a la seva excellent tasca no podien traspassar la porta, i en tot el partit només van poder marcar un gol, molt vistós, per mitjà de Masafret.

Degut al caire que prengué aquest partit no podem fer distincions, a part del porter; els defenses agradaren; els altres, com dic, no es distingiren, perquè només es veié una munió d'homes a la porta dels borgencs.

L'àrbitre va estar molt encertat i el públic molt esportiu. Dit això és pot deduir que es portà admirablement, tal com ha d'ésser.

A Girona

U. D. GIRONA, 2 ILURO, 1

El dia de Cap d'Any ens visità l'Iluro S. C., de Mataró. El senyor Traiter fou l'encarregat d'arbitrar i arrenglerà els equips de la següent manera:

Iluro S. D.: Florenza; Mauri, Comas; Roca, Bentanachs, Spa; Clos, Danis, Soler, Vinyes i Cluselles.

U. D. Girona: Puig; Poch, Bosch; Cases, Stamper, Feliu; Gadea, Escuder, Soler, Vinyes i Roca.

El resultat no fou exacte al que requeria, si es té en compte la manera com es desenrotllà el joc. En conjunt dominaren més els locals. Els dos gols foren fets per Escuder i Roca, i el del Mataró per Soler.

Els dos jugadors que sobresortiren en gran manera foren indubtablement Florenza, de Mataró, i Bosch, dels gironins.

Florenza es veié acorralat constantment per la ratlla davantera dels gironins i féu una defensa admirable del seu marc. Els defenses jugaren bé, encara que sobresortí Coma sobre el seu company. La ratlla mitja féu un brillant paper, sobresortint potser sobre els dos mitjos ales, Spa i Roca, Bentanachs; i de la davantera, cal dir només que complí; Cluselles millor que els seus companys.

Dels locals, Puig, la vegada que hagué d'intervenir complí molt bé, i tragué pilotes força difícils. Bosch, com hem dit abans, fou un defensa dels de marca i ens féu recordar les seves grans tardes. El seu company, Poch, també féu un bon partit, enc que no tant com el seu company de ratlla. Dels mitjos tots tres jugaren molt bé. Feliu, com ja ens té acostumats, féu un partit bo, però té el vici de driblar massa; Stamper jugà més a la segona part que a la primera. Cases féu un partit excellent. Aquest xicot cada vegada demostra més qualitats. Sembla que ja tindrem un digne substitut de Codina i de Fàbregues. A la davantera, Roca féu una primera part molt dolenta, i en canvi, una segona brillant de debò. Vinyes també féu un bon partit. Soler jugà molt bé, però no tant com el dia del Szombathely; Escuder i Gadea formaren una excellent ala. En resum, els locals en agradaren, car se'ls veié molta voluntat i ganes de guanyar.

LA U. D. GIRONA I EL JUPITER FAN MATCH NUL A 0

A l'Estadi jugaren diumenge un partit el Júpiter i la U. D. Girona.

El C. Directiu de la Unió, junt amb els jugadors, ens han fet passar una bona tarda de fútbol. La nostra enhorabona a tots.

Ha arbitrat l'encontre En Sampere, i els equips s'han arrenglerat d'aquesta manera:

Júpiter F. C.: Ros; Calvo, Martín; Perich, Martínez, Peyró; Costa, Gisleno, Bragulat, Santamaria i Juncà.

U. D. Girona: Puig; Poch, Bosch; Cases, Stamper, Feliu; Gadea, Escuder, Vives (a la segona part Dalmau), Vinyes i Roca.

S'ha vist un partit tot rapidesa i voluntat i jugades bones. Llàstima que a l'Estadi acudeixi tan poc públic per poder tornar a aplaudir els nostres jugadors, que bé s'ho mereixen.

Els dos bàndols han lluitat amb un braó insospitat, i el partit ha estat dut a un tren fantàstic, car tan aviat es veia la pilota a un costat de camp com a l'altre. Pot ésser que en conjunt hagin dominat més els locals, tenint moltes més ocasions de marcar; els contraris han trobat una forta resistència en la ratlla mitja, defensa i porta, que han jugat meravellosament. La davantera ha fet combinacions belles, però la mala actuació de Vives ha privat de marcar algun gol. A la segona part, quan ha ocupat aquest lloc Dalmau la cosa ja va canviar quelcom, però no poguérem marcar.

Cal felicitar els jugadors de la Unió pel seu encert en el joc desenrotllat en aquests dos partits, i també el Consell Directiu que ens ha fet gaudir d'unes tardes d'excellent fútbol, el record del qual perdurarà en nosaltres.

A L'Escala

LA ESCALA F. C., 13 ARMENTERA F. C., 0

El dia de Cap d'Any es jugà aquest partit amistós, que demostrà plenament la gran diferència que hi ha entre certs club del grup B amb els de l'A, que clubs de l'A que per raons que no són del cas havien estat passats al B en res no desmereixien de la seva categoria.

La Escala F. C. arrenglerà: Massafont; Solés, Vilanova; Payet, Sureda, Callol; Burset, Poch, Cros, Rouret i Carreras.

Marcaren els gols Rouret (quatre), Poch (quatre), Cros (quatre), dos d'ells en tirar dos còrners que el porter de l'Armentera, davant l'escomesa de l'equip escalenc, es veié obligat a tirar la bala dins la xarxa, i un defensa, en voler aclarir la situació, marcà el gol número tretze.

Dels locals no cal fer distincions, ja que des de Massafont a Carreras tots jugaren espléndidament; i dels forasters el porter fou el millor, i després els mitjos.

A Mollet del Vallès

S. C. MOLLET, 5 C. O. ARAGONES, 1

En el camp del primer se celebrà aquest partit, el qual resultà molt animat; no fou el que s'esperava, però, per la manca de dos elements en l'equip forasser, la qual cosa restà interès a la lluita.

L'equip del Mollet, després d'haver marcat quatre gols durant la primera part, a la segona s'ho prengué a la fresca i amb tot i un gran bombardeig a la porta contrària marcaren solament un altre gol, i els forasters també feren el seu, que fou, per cert, magnífic.

L'equip local fou: Riera; Lluch, Royo; Alfonso, Alegre, Sans; Castells, Martisella, Gordi, Recioy i Faura.

De l'equip foraster es distingí en gran manera el porter, el qual salvà el seu bàndol d'una desfeta.

Al Vendrell

EL VENDRELL I EL MATARO FAN MATCH NUL

Gran expectació va despertar l'anunci d'aquest partit que va celebrar-se a l'Estadi Vendrellenc amb molta concurrència i sense que es quedessin defraudades les esperances de guadir d'una bella partida.

A la primera part el domini va correspondre als visitants, que feren perllongades visites per la porta local, però l'encert del porter, Altés, els privà de marcar; a la segona part els dominadors van passar a dominats.

Integraren els equips:

Altés; Marquès, Bernades; Trayner, Banqué, Rovirosa; Soler, Mallofré, Mascaró, Sànchez i Cubota, pel Vendrell F. C., i

Guasch; Roca, Puigdellívol; Feliu, Roig, Pinós; Pérez, Iglesias, Boada, Sauleda i Torrents, pel Masnou.

Encontres com aquest portarien el fútbol pels camins més floreixents de l'esport local.

A Palafrugell

PALAFRUGELL, 6 A. DEPORTIU DE ST. FELIU, 0

Fou una partida interessantíssima per la bella defensa que els guixolencs oposaren al constant atac dels blanc-negres, els quals dominaren durant tot l'encontre.

L'Ateneu Deportiu causà bona impressió i palesà que pot arribar a un dels llocs d'honor del campionat, ja que compta amb un bon porter i una línia davantera flexible i ben compenetrada, que Estrada porta a la perfecció.

La tasca dels locals fou bona i si la desgràcia féu que s'arribés al mig temps sense que es marqués cap gol, a la segona el marcador funcionà llargament.

L'Ateneu Deportiu arrenglerà l'equip complet, si s'exceptua Coll, que fou substituït per Joan Palahí, de l'Iluro, i estava format com segueix:

Soler; Dalmau, Solé; Maurez, Palahí II, Palahí I; Esteva, Carreró, Estrada, Buxó i Prujà.

El Palafrugell presentà els següents jugadors:

Martí II; Esparragó, Arlà; Castelló, Pons II, Vergés; Pons I, Bonal, Miquel, Costa i Martí I.

A Figueres

UNIO ESPORTIVA, 3 OLOT F. C., 0

Un partit molt mogut i força interessant en el qual assolí la victòria l'equip figuerenc per tres gols a cap, obra de Felip, dos de penalty i l'altre en un batibull davant la porta olotina.

En general la Unió exercí més pressió i hauria aconseguit més gols si la mala sort no els hagués perseguit. També l'Olot perdé alguna boca ocasió per marcar.

L'equip local l'integraven: Riera; Prat, Bosch; Mas, Prats, Humbert; Romans, Sunyer Pi, Felip, Bargunyà i Laboria.

OLOT F. C., 4 EMPORIUM, 3

La diada de Cap d'Any l'equip figuerenc Emporium es traslladà a Olot, on fou batut per quatre gols a tres. L'encontre, com ho demostra el resultat, fou disputadíssim i es destacà la ratlla mitja olotina i la davantera figuerenca.

Integraven l'equip figuerenc: Pomés; Salleras, Bou; Coll, Ubeda, Puigdevall; Carreras, Arater, Ismael, Palomar i Lluís.

I l'equip olotí: Güell; Roca, Compte; Güell, Llumà, Torra; Feliu, Domènech, Casademunt, Pau i Roura.

A Calella

STADIUM, 0 CALELLA, 5

Quina primera part jugà l'equip local! No n'encertaren ni una, per casualitat.

A la segona part la cosa ja anà diferent. Almenys hi posaren tot l'entusiasme per tal de marcar els cinc gols que els donaren la victòria.

LLIURAMENT DE LA SENYERA AL TERRASSA F. C.

En el camp del guanyador de la Copa de Catalunya, les senyoretes terrassenques han lliurat als padrins la Senyera que ofrenen al Terrassa F. C.

SPORTSMEN

INVITEM A COMPRAR

Bales reglament, a 2,95; 4,95; 7,95; 10,95
Jerseis fútbol, a 2,25; 3,50; 4,95; tots colors
Mitges jugador, a 0,90; 1,65; 2,25
Pantalons jugador, a 1,75; 2,35; 2,65; i 2,95 tots colors.
Càmbres angleses, a 1,25; 2,30 i 2,95
Defenses, a 0,55; 0,75; 0,95; 1,45 i 2,95
Turmelleres angleses, a 5,35 i 5,85
Genolleres porter, a 8,95 i 9,95
angleses, a 5,95
Guants porter, a 7,95; 9,95; 12,95 y 16,95
Sabates fútbol, totes mides, a 10,35 i extra a 14,95.

CASA LAYRET

BOQUERIA, 29-Teléfon 2853 A.-Sucursal: Carme, 36

Fabricació especial per a Clubs; jerseis, pantalons i mitges futbol, etc., en tots colors i dibuixos que es poden desitjar sense augment de preus

Sucursal: FERRAN, 30

Motorisme

El quilòmetre llençat del Moto Club de Catalunya

(10 de gener)

Diumenge vinent ha de fer-se, a la carretera de Reus a Tarragona, el quilòmetre llençat, organitzat pel Moto Club de Catalunya.

De la visita que els elements del Club han fet al tros de carretera on ha de tenir lloc la cursa, la reparació ja està enllestida i la carretera ha quedat en les condicions desitjades perquè la prova no se n'hagi de ressentir per aquest cantó.

El cronometratge de la prova serà elèctric i automàtic, al gual fi ja s'han fet les proves necessàries, amb resultats satisfactoris.

Els records existents aquí en aquesta mena de proves són bastant migrats, no estant a to amb els assolits en proves estrangeres.

El fet que en el darrer quilòmetre llençat que se celebrà, l'organitzat per Penya Rin en la carretera de Castellar, fa poc més d'un any, no poguessin homologar-se els resultats, puix que els cronometratges a mà no són admesos oficialment per les Federacions motociclistes internacionals, dóna més importància a la prova de diumenge vinent, car els records ara existents són una cosa que quasi fa vergonya.

No esperem, potser som massa pessimistes, que es bati algun record internacional dels que retreia l'altre dia el company Milliler; però almenys podrem fer un paper enraonat al costat de les performances estrangeres.

Aquesta cursa, doncs, es pot qualificar com una de les més interessants del variat programa que cada any mena a bon fi el Moto Club.

La inscripció, que comprèn el més notable i valuós del nostre motorisme, és prometedora que les esperances d'una bella diada motorista no seran defraudades.

El calendari de 1926

El programa automobilístic d'enguany s'ofereix d'una brillantor extraordinària.

En velocitat pura, les tres grans manifestacions internacionals seran el Gran Premi de l'Automòbil Club de França, que tindrà lloc a l'Autòdrom de Miramar; el Gran Premi d'Itàlia, que es correrà a Monza, com de costum, junt amb el Campionat del món, i el Gran Premi d'Europa, que es disputarà a San Sebastián, sobre el circuit de Lasarte, l'arranjament del qual es va fent amb força activitat.

Donada la situació de la indústria automòbil a l'Europa Central, cal descomptar, i plànyer-se'n, la seva participació en les grans proves esmentades.

A més a més d'aquestes proves, la Targa i la Copa Florio, de les proves de més antiguitat, de les quals ja parlàrem fa dues setmanes, és segur que coneixeran una inscripció tant o més nombrosa que en altres anys, i amb resultats de tot valor.

Totes les grans curses que de temptatives s'han convertit en proves regularment disputades cada any, la cursa de Klausen, a Suïssa; les 24 hores del Mans, les 24 hores del circuit de Spa, a Bèlgica; la Copa Georges Boillot, i moltes d'altres d'un interès no tan general, és gairebé oficial llur celebració.

Això quant al continent. Fora d'ell, Brooklands seguirà la tradicional 200 milles, segurament, i els nombrosos autòdroms americans les seves curses, d'una de les quals, la que més transcendeix a Europa, la d'Indianòpolis, ja parlem en un altre lloc per la importància que té.

Com es veu, doncs, en aquest ràpid i massa sumari cop d'ull al calendari d'aquest any que comença, l'activitat esportiva automobilística segueix un tren accelerat. De grans proves d'un interès verament internacional, no n'hi ha de noves—ni potser, fet i fet, convé que n'hi hagin per no atomitzar la participació de les cases constructores de vehicles de cursa—, però per tot arreu augmenten les proves d'un interès més reduit si es vol, però que contribueixen a la difusió de l'esport automobilístic i en certa mesura, donades les característiques d'algunes, al progrés tècnic traduïble en milloraments immediats, que és, ultra la valor esportiva, un altre dels allicients de les curses de cotxes.

El Gran Premi d'Indianòpolis

Ja s'ha fet públic el reglament del Gran Premi d'Indianàpolis. En línies generals, les seves característiques són anàlogues a les del reglament europeu: litre i mig de cilindrada màxima i 700 quilos de pes mínim Així com en el reglament europeu es fixa una secció transversal de carrosseria de 80 centímetres, el reglament americà no estatueix cap restricció sobre aquest punt. No gens menys, si algun cotxe europeu pren la sortida, els cotxes no emmotllats al reglament europeu seran posats en condicions de resistència a l'avenç sensiblement iguals a les dels cotxes europeus.

El 30 de maig d'aquest any, sobre 500 milles (804 km. 670), tindrà lloc una de les curses més ben remunerades del món, a la qual sols podran prendre part, com a màximum, 33 corredors, els que millor mitjana assoleixin en les eliminatòries que s'hauran fet tres dies abans, en les quals és obligatòria la velocitat mitjana mínima de 80 milles (129 km.) per hora.

Báscules: Arqucs per a cabals

Pibernat

Carrer de Parlament, 9

L'equip del «F. C. Barcelona» feu una brillant reaparició davant l'«Amateur-Rugby»

Darrerament, el Barcelona ha augmentat la seva llista de jugadors amb uns quants procedents d'una important entitat que momentàniament ha dissolt la seva secció de rugby. Amb els bons jugadors que ja posseïa el Club blau-grana, aquests darrerament citats i d'altres que hi han anat, es troba actualment que pot arrenglerar un quinze bastant perfecte, com féu divendres; i que és d'esperar que guan hagi jugat uns quants partits obtindrà la cohesió que avui els manca. Així ja es comprèn que l'equip del Barcelona que sortí al camp, era de bon tros superior als seus contrincants.

El quinze de l'"Amateur", fent-se càrrec des de bon principi de la superioritat del seu contrincant, es preparà a una defensiva molt encertada i eficaç; amb tot i aquesta bona tàctica, no pogué evitar que els del Barcelona aconseguissin un crescut "score".

La davantera de l'equip vencedor no dubtem que dintre d'uns quants partits serà la força vital de l'equip, però en l'encontre del qual parlem el millor fou la línia de tresquarts, que jugà d'una manera magnífica; cal remarcar l'Aiximeno I.

Els equips eren:

F. C. B.—Estapé, Duffo, Aiximeno I, Rues, Bori, Blasco, Isart, Aiximeno II, Baides, Carreras, Fuster, Aguilar, Arús, Ruiz i Fontanellas.

S. A. de R.—Sunyer, Rallo, Tarrida, Solsona, Huguet, Fernàndez, Parés, Solé, Parrini, Pal, Llimós, Fox, Picavea, Sevillano i Gòngora.

En la primera part es feren 15 punts i en la segona 24.

Els que marcaren, foren: Carreras, Aiximeno, Bori, Blasco, Rues i Duffó. L'Estapé executà 5 transformacions i En Fontanellas, una.

L'arbitratge, a càrrec d'En Garrigosa, amb molt bona voluntat i força encert.

Els del Barcelona duien un braçal negre en memòria del jugador Albalate, mort recentment a l'Africa.

S.

(Retirat del número anterior per excés d'original.)

Ha començat el Campionat

Els samboians batuts pels de Sant Andreu per 6 a 3, en un match de gran duresa

A aquest pas anirà fent-se impossible jugar a rugby ja que cada vegada va accentuant-se més la tendència a degenerar en violent.

Diumenge trenta homes lluitaren durament, tan dur que feren impossible tota realització de joc. D'aquest partit, doncs, poca cosa en traguérem. Era impossible que l'àrbitre assenyalés totes les faltes que es cometien, car eren tantes com jugades es realitzaven. El xiulet sonava incessantment i així al públic li costarà d'arrelar l'afició. Artigues fou expulsat per practicar joc violent. Els lesionats sovintejaren, en llur major part del Sant Andreu. Si una mica de joc es veié fou per part del tres quarts campions, en els quals exc lí Luchetti, el qual practicà el veritable joc de rugby.

El mig temps fini sense marcar ningú. A la segona part Andreu assolí una marca per als campions. Vers el final empatà el Sant Boi, sense obtenir transformació, però immediatament tornà a marcar el Sant Andreu per mitjà de Juàrez, de sortida d'una melée prop de ratlla. Dominà totalment el Sant Andreu, en els últims moments. Tal com es desenrotllà la partida, era molt insegur el vencedor. La Unió Samboiana patesà més entrenament, però una exagerada obsessió a batre el jugador contrari li privà de desenrotllar joc positiu.

Els equips eren:

Sant Andreu: Godina, Andreu, Lucchetti, Villalonga, Roure, Arzuaga, Juárez, Rivoldi I, Antich, Vidal, Nello, Térez, Sastre, Rivoldi II i Sadurní.

Unió Samboiana: Elies, Bisbal, Roig, Oliva, B. Valls, Reynarvd, Garrigosa, Diego, Massoni, J. Ros, Déu, Ros, Artigués, Nuvials i Escudero.

Els tarragonins confirmen llur vàlua en empatar amb el Pompeia

L'altre dia ens deia un amic: —El Gimnàstic de Tarragona hauria de ratificar ací els resultats que obté a casa seva. I aquesta ratificació la veiérem diumenge al camp del Pompeya, on donà molta feina al "leader" i estigué a punt de guanyar un partit que semblava segur per a aquest.

En veritat que ens entusiasmaren amb un joc de conjunt magnífic, que a estones desorientà completament els pompeians, l'actuació dels quals en aquest partit no correspongué a les d'aquests últims dies.

Ens agradà especialment Sanromà, l'interior dreta, encara que pecà un xic d'individual. Va fer el gol del Tarragona de falsó meravellosa i ens demostrà ésser un element seleccionable.

Els altres tots bé, sense que poguem fer distincions, car tots hi posaren el coll.

El Pompeya ja deixem indicat que no ens convencé del tot en aquest partit. Sols la defensa, on tant Recolons com Pons feren una bella partida, ens deixà satisfets. Castillo amb prou feines entrà en joc; Malaret abusà del joc violent; els mitjos ales, com de costum, i els davanters tingueren alguna espurna, però no reeeixiren. Només l'ala dreta féu quelcom de bo.

El partit fou de domini altern i de joc bastant decent, fins a darrera en què els ànims s'excitaren quelcom.

Es pot dir que veiérem un bon partit. I la nostra felicitació als tarragonins que amb aquest resultat queden en disposició de guanyar el campionat.

CRISTYE

* * *

Aquest resultat posa en el primer lloc de la classificació el Terrassa, que per ara va pel camí de fer ell el hockey el magnífic paper de la Copa Catalunya.

* * *

L'equip del Barcelona no ha tingut molta sort en el seu debut, car ha perdut per quatre a un contra l'equip capitanejat per Lobo.

La classificació actual

TERRASA.—Partits jugats: 9. Punts: 14.
POMPEYA.—Partits jugats: 9. Punts: 13.
GIMNASTIC.—Partits jugats: 8. Punts: 11.
POLO.—Partits jugats: 8. Punts: 10.
EUROPA.—Partits jugats: 9. Punts: 2.
GALENOS.—Partits jugats: 9. Punts: 2.

Ciclisme

El campionat de l'Esport Ciclista Català

Josep Busqué, vencedor

En aquesta cursa hi prengueren part bon nombre de corredors, encara que el mal temps en va retreure molts d'altres. La lluita fou molt disputada.

Els corredors van sortir de l'estatge social, neutralitzats fins a la casa Klein, d'on sortiren en direcció a Granollers. En aquesta ciutat hi arribaren junts; després, ja en quedà algun de rerassagat, degut al fred i, sobretot, al mal camí. A la sortida de Sant Celoni és on comença seriosament la lluita, quan Cañardo inicià l'atac amb decisió, essent correspost per Busqué, Martínez, Ratera i Pereira. Aquest va caure a la baixada del Coll Sacreu; es refeu de seguida, però, i aconseguí atrapar novament l'escamot davanter, en el qual hi portaven un lleuger avantatge Busqué i Cañardo. Aquests, afavorits per la bona carretera, anaren guanyant camí fins arribar junts a Barcelona, on Busqué inicià un fort sprint que li serví per guanyar la Copa Làzaro i López i el títol de campió, amb dos llargs de màquina sobre Cañardo, que es classificà segon.

Es digne d'elogi la cursa feta per aquests xicots, que corregueren 115 km. a un promedi de 28 per hora.

1.—Josep Busqué, segona categoria), 3 h. 54 m.
2.—Marian Cañardo (seg. categ.), 3 h. 54 m. 1-5
3.—Manuel Martínez (tercera categ.), 3 h. 59 m.
4.—Eduard Ratera (terc. categ.), 3 h. 59 m. 1-5
5, Josep Pereira (primer dels neòfits); 6, Martí Garcia; 7, Salvador López; 8, Josep Salvadó; 9, Isidre Fraxedes; 10, Agustí Prats; 11, Lleonard Monte.

* * *

L'EXCES DE MATERIA ENS OBLIGA A AJORNAR LA PUBLICACIO, ENTRE ALTRES TREBALLS D'ACTUALITAT, EL TERCER ARTICLE SOBRE "EL MILLORAMENT DE L'ESPORT CICLISTA", DEL NOSTRE COMPANY RAMON TORRES

Per a Autos: *BATERIES*
Per a Ràdio: *BATERIES*
DININ
no hi ha millor
A. LLANAS *MALLORCA, 259 BARCELONA*

AVIACIÓ

L'iga Aeronàutica de Catalunya

Tal com vàrem anunciar fa ja unes setmanes, la nostra única i voluntariosa entitat aeronàutica estava en vigílies de sofrir una important transformació. La Penya de l'Aire", estreta dintre els límits de la seva constitució, ha canviat el seu nom i amb ell eixampla el radi d'actuació:

Pocs dies fa que aquest canvi ha tingut lloc. La Penya de l'Aire ja no existeix de nom: ara es dirà Lliga Aeronàutica de Catalunya, però de fet és la mateixa. Raons importants han aconsellat els seus directius aquest canvi de nom, però l'esperit, el programa i els procediments, seran iguals.

La Lliga Aeronàutica de Catalunya" anirà portant a cap, amb igual entusiasme, totes aquelles iniciatives que tenia pendents la Penya: l'escola de pilotatge, la biografia d'En Colomer, la Volta a Catalunya, el pla general de conferències, l'establiment de camps d'aterratge, etc., etc. Tots aquests projectes i alguns d'altres, tant o més interessants, aniran tenint la seva realització a mesura que els seus mitjans ho permetin.

Si profitosa ha estat per a l'aviació catalana la tasca portada a cap per la Penya de l'Aire en la seva primera època, molt més ho serà en la segona sota el nom de "Lliga Aeronàutica de Catalunya".

No volem avançar res per avui, però no trigarem a veure'n les primeres mostres.

* * *

El dia 29 del passat desembre va tenir lloc la junta general extraordinària en què la Penya de l'Aire acordà transformar-se en "Lliga Aeronàutica de Catalunya".

S'elegiren per aclamació, per a ocupar els càrrecs del Consell directiu i comissions, els senyors següents:

Consell directiu.—President; En Miquel Mateu; vice-president primer, En Josep M. Martino; vice-president segon, En Lluís Bertrand; tresorer, En Manuel Trilla; bibliotecari, N'Antoni de Gaztañondo; secretari, En Josep Canudas; vice-secretari, N'Agustí Barangé. Vocals: En Francesc Serinyà, En Francesc Quintana, En Joan N. Klein i N'Emili Lluch.

Comissió esportiva.—President, En Francesc Quintana; tresorer, En Casimir Soler; secretari, En Josep Canudas; vocals, N'Antoni de Gaztañondo, N'Agustí Barangé, En Ramon Navalles i N'Albert Lleó.

Comissió tècnica.—President, En Guifré Ricart; tresorer, En Jaume Codina; secretari, En Ramon de Gaztañondo; vocals, En Lluís Soler, N'Emili Lluch, N'Alexandre Sancho i N'Emili Echevarria.

Abans de comprar el vostre automòbil vegeu el famós

Rugby

Bellesa, comoditat i economia. L'únic al món proveït d'espina dorsal

El Rey de les pujades!!

Torpedo, 6.300 ptes.
Sedan, 9.750 ptes.

Corts, 517 i 519 BARCELONA

PREFERIU SEMPRE CAPELLS RIVERO

RDA. UNIVERSITAT, 7. PIS

El Còdig i reglaments del rugby, s'ha publicat en català

Bellament imprès, ha estat editat el **"Codi i Reglament de joc del fútbol rugby", adaptats** al català pel vice-president de la Comissió d'Arbitres de la F. C. de fútbol-rugby.

Vet ací un llibret altament interessant. El nostre públic esportista, que guarda envers el rugby un desconeixement imperdonable, ara tindrà l'avinentesa propícia per assabentar-se del què i del com d'aquest atlètic esport, el qual de tanta fama gaudeix en altres països. La versió catalana que n'ha fet el senyor vice-president de la Comissió d'Arbitres de la F. C. de Rugby és d'una màxima claredat i concisió, de tal manera que la seva lectura esdevé fàcil i agradable.

Naturalment, aquest llibre va adreçat, en primer terme, als jugadors i entusiastes del rugby, per als quals té un interès notabilíssim. El coneixement del codi i reglES del fútbol de la pilota ovalada no sols alleugeriria la feina dels àrbitres, sinó que contribuiria també en gran manera al desenrotllament del rugby entre nosaltres.

No cal dir com recomanem la lectura de l'esmentat llibbret a tots els esportistes en general, i principalment als rugbymen, per als quals és, podem dir, imprescindible.

No podem cloure aquestes ratlles sense adreçar la més cordial felicitació al vice-president de la Comissió d'Arbitres de la F. C. de fútbol-rugby pel seu magnífic treball, el qual, a més a més del seu valor tècnic, compta amb l'alicient notabilíssim d'haver estat fet en la nostra llengua.

F. VEHILS VIDAL

7, Plaça Universitat, 7

OFEREIX LES DARRERES CREACIONS EN PULLOVERS - SUETERS - ARMILLES DEL PAÍS I ESTRANGERS A PREUS VERAMENT REDUITS

SEGUEIXEN ELS PREUS DE RECLAM EN ELS SEGÜENTS ARTICLES

CAMISES, PIJAMES, MOCADORS, TIRANTS, GUANTS, MITGES, MITJONS, BUFANDES, LLIGA-CAMES, VESTITS INTERIORS, ETC.

Peugeot

L'AUTOMÒBIL MÉS ECONÒMIC I DE MÉS ALTA QUALITAT

REDUCCIÓ DE PREUS

5 cv.

Aquests preus enclouen: 5 rodes amovibles equipades amb neumàtics «Confort», comptaquilòmetres, indicador de velocitats, rellotge, instal·lació i arrencada elèctrics «Tecalemit», eines completes, etc.

«TORPEDO» TREFLE 3 PLACES . . .	segons catàleg	5.100	Pessetes
«CABRIOLET» 2-3 PLACES	» »	5.100	»
Equip tercera plaça	» »	150	»

10 cv.

Aquests preus enclouen: 5 rodes amovibles equipades amb neumàtics «Confort», 4 esmortuïdors «Harfort», il·luminació i arrencada elèctrics 12 W, comptequilòmetres, indicador de velocitats, rellotge, llum tablier, lubricació «Tecalemit», eines, etc.

«Chasis» 10 cv. luxe, 177, BH.	segons catàleg	6.900	Pessetes
«Torpedo» 10 cv. luxe, 5 places	» »	9.300	»
«Landolet» 10 cv. taxi, 6 places	» »	12.800	»
«Torpedo» 10 cv. sport, «chasis» especial . .	» »	10.500	»

11 cv.

El mateix equip que el tipus anterior, però amb frens a totes 4 rodes, menats a peu i a mà, i fars «Marchant», etc.

«Torpedo» 4-5 places, gran luxe	segons catàleg	12.000	Pessetes
«Torpedo» 6-7 places, confort, amb portabagatges i bagul, Nivex, limpia-parabrises, far pirata, «retroviseur» protegeparabrises, paracops, etc.		13.200	,,
Conducció interior 4-5 places, gran luxe, amb portabagatges, 4 portes, limpiaparabrisa, "retroviseur" etc.		13.800	,,

18 cv.

"Chasis" sport, completament equipat . .	segons catàleg	23.000	Pessetes
"Chasis" luxe, completament equipat . . .	,, ,,	24.000	,,
"Chasis" 18 cv. carrossats des de . . .	,, ,,	30.000	,,

Els preus indicats són franc frontera espanyola, compresos els drets de duana i despeses de despatx. Les despeses des de la frontera fins a Barcelona, a càrrec del comprador, són: 150 pessetes els 5 cv., 200 pessetes per als 10 i 11 cv. i 250 pessetes per als 18 cv.

Aquesta tarifa anul·la les anteriors i pot ésser modificada sense previ avís.

Vicents Prat Bosch

SALÓ EXPOSICIÓ VENDES
Consell de Cent, 341
Telèfon 3090 A.

Barcelona

GARATGE Y TALLERS
Carrer d'Aragó, 184
Telèfon 649 A.

¡¡Posseïdors de Peugeot!!

Informeu-vos de les comoditats i economia que us representa l'entreteniment dels vostres cotxes per medi del MÈTODE PEUGEOT

Imp. ROMANA, Hospital, 97, interior.—Telèfon 5256 A